

ΣΤ΄ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (2017)
2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2017
ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΕΣΠΕΡΑΣ

Λαμβάνουσιν καιρόν παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως -ἐὰν χοροστατεῖ- (ἵσταμένου εἰς τὸ Παραθρόνιον μετὰ χαζρανίου ἄνευ μανδύου καὶ φέροντος μόνον ἐπιστήθιον Σταυρόν) μόνον εἷς ἱερεὺς μετὰ διακόνου.

ὁ Ἱερεύς:

***Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.***

ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

ὁ Ἀρχιερεὺς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

- **Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**
- **Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**
- **Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς ργ' (103)

- **Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.**
 - Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
 - Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριον, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
 - Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
 - Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
 - Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
 - Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
 - Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

- Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
 - Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
- Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
- Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
- Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
- Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
- Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
- Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
 - Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
- Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
 - Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
- Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
 - Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
- Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
- Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
 - Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
- Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

- Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
- Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
- Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
 - Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
- Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
- Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
- Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
- Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.
- Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
 - Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
- Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

- Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ Υ΄).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ὁ Διάκονος:

- Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.....

ὁ Ἱερεύς:

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

ὁ α' χορός

Ἦχος πλ.δ' Ψαλμὸς ρμ' (140) (Μέλος Εἰρμολογικόν)

• **Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου,
εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς
μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ εἰσάκουσόν μου,
Κύριε.**

ὁ β' χορός

• **Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα
ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία
ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.**

ὁ α' χορός

**Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν
περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.**

ὁ β' χορός

**Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ
προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.**

ὁ α' χορός

**Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ
συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.**

ὁ β' χορός

**Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με ἔλαιον δὲ
ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.**

ὁ α' χορός

**Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν
κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.**

ὁ β' χορός

**Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος
γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν
παρὰ τὸν ἄδην.**

ὁ α' χορός

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ
ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

ὁ β' χορός

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ
σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

ὁ α' χορός

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ
μόνας εἶμι ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Ψαλμὸς ρμα' (141)

ὁ β' χορός

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς
Κύριον ἐδεήθην.

ὁ α' χορός

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψίν μου
ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

ὁ β' χορός

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ
τὰς τρίβους μου.

ὁ α' χορός

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἔπορευόμην, ἔκρυσαν παγίδα μοι.

ὁ β' χορός

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ ἦν ὁ
ἐπιγινώσκων με.

ὁ α' χορός

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν
ψυχὴν μου.

ὁ β' χορός

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα Ἐσὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς
μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

ὁ α' χορός

Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

ὁ β' χορός

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν
ὑπὲρ ἐμέ.

Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ

Ἦχος πλ.δ'

ὁ α' χορός

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Σὲ τὸν Βασιλέα καὶ Δεσπότην, Ἄγγελοι ἀπαύστως
ἀνυμνοῦσιν, ἐγὼ δέ σοι προσπίπτω ὡς ὁ Τελώνης
κράζων, ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

ὁ β' χορός

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.
Ἄθνατος ὑπάρχουσα ψυχὴ μου, τοῖς κύμασι τοῦ βίου
μὴ καλύπτου, ἀνάνηψον βοῶσα, πρὸς τὸν σὸν
Εὐεργέτην ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

ὁ α' χορός

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον
τῆς φωνῆς μου.

Δάκρυά μοι δὸς ὁ Θεός, ὡς ποτὲ τῇ γυναικὶ τῇ
ἀμαρτωλῷ, καὶ ἀξίωσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου,
τοὺς ἐμὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας' καὶ
μύρων εὐωδίας σοι προσφέρειν, βίον καθαρὸν, ἐν
μετανοίᾳ μοι κτισθέντα, ἵνα ἀκούσω καγὼ τῆς εὐκταίας
σου φωνῆς' Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς
εἰρήνην.

ὁ β' χορός

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν
τῆς δεήσεώς μου.

Ὅταν λάβω κατὰ νοῦν, τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι
δεινῶν, καὶ εἰς ἔννοιαν ἔλθω, τῆς φοβερᾶς ἐκείνης
ἐτάσεως, τρόμῳ συνεχόμενος, πρὸς σὲ καταφεύγω, τὸν
φιλόανθρωπον Θεόν. Διὸ μὴ με παρίδης, ἵκετεύω σε μόνε
ἀναμάρτητε' δώρησαι κατάνυξιν, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ,
πρὸ τελευτῆς καὶ σῶσόν σε.

ὁ α' χορός

Στιχηρὰ Προσόμοια. Τοῦ Ἰωσήφ

Ἦχος ὁ αὐτός

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς
ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Πανεύφημοι Μάρτυρες

Πτωχεύσας ὁ πλούσιος Χριστέ, τοὺς βροτοὺς
ἐπλούτισας, ἀθανασίαν καὶ ἔλλαμψιν, διὸ πτωχεύσαντα,
ἡδοναῖς τοῦ βίου, ἀρεταῖς με πλούτισον, καὶ πένητι
Λαζάρῳ με σύνταξον, τῆς τοῦ Πλουσίου με, τιμωρίας
ἐξαιρούμενος, καὶ γεέννης, τῆς ἀποκειμένης μοι.

ὁ β' χορός

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ
ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Κακίαν ἐπλούτησα δεινῶς, καὶ τρυφὴν ἠγάπησα, καὶ τῶν
ἐν βίῳ ἀπήλαυσα, ἡδονῶν Κύριε, καὶ πυρὸς γεέννης,
ὑπόδικος γέγονα, λιμώττοντα τὸν νοῦν μου ὡς Λάζαρον,
παραβλεψάμενος, πρὸ πυλῶν τῶν θείων πράξεων,
ἐρρίμμενον, οἴκτειρόν με Δέσποτα.

ὁ α' χορός

Ἔτερον Ποίημα τοῦ κυρίου Θεοδώρου

Ἦχος ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Νεφέλην σε φωτὸς

Τὴν ἕκτην τῶν σεπτῶν, Νηστειῶν Ἑβδομάδα, προθύμως
ἀπαρχόμενοι, Κυρίῳ, προεόρτιον ὕμνον, τῶν Βαΐων
ἄσωμεν πιστοί, ἐρχομένῳ ἐν δόξῃ, δυνάμει Θεότητος,
ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, νεκρῶσαι τὸν θάνατον διὸ
ἐτοιμάσωμεν εὐσεβῶς, τὰ τῆς νίκης σύμβολα, τοὺς
κλάδους τῶν ἀρετῶν, τὸ Ὠσαννὰ ἐκβοῆσαι, τῷ Ποιητῇ
τοῦ παντός.

Καὶ τοῦ Μηναίου, προσόμοια γ'

Ἦχος β'

ὁ β' χορός

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν
τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν

Λόγω, κυβερνώμενος ψυχῶν, θεῖος οἰκονόμος ἐδείχθης,
μυσταγωγός τε πιστός, σπέρματα σωτήρια

καταβαλλόμενος, καὶ θερίζων τὸν ἄσταχυν, πολύχουν
θεόφρον, τοῦτον τῷ Δεσπότη σου, φέρεις γηθόμενος, ὧ
νῦν παριστάμενος μάκαρ, μέμνησο τῆς ποιμένης σου
ταύτης, τῆς ἀεὶ τιμώσης σε θεόπνευστε.

ὁ α' χορός

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτὸν
πάντες οἱ λαοί

Πρᾶος, πεφυκῶς καὶ προσηνής, τῆς Ὁρθοδοξίας τῷ
ζήλω, ὧφθης μαχόμενος· πίστιν γὰρ ὡς θώρακα
περιβαλλόμενος, καὶ ὡς δόρυ ἐγκράτειαν, Νικήτα
θεόφρον, ἄπασαν τὴν βλάσφημον, αἴρεσιν ἤλεγξας,
θείαν, τοῦ Σωτῆρος εἰκόνα, σέβων καὶ τιμῶν θεοφόρε,
ἄροις πατρικοῖς σαφῶς ἐπόμενος.

ὁ β' χορός

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ
ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτε, ἐξορίαίς σε πικραῖς, καὶ σκοτεινοτάτοις ἐν τόποις, ὁ
σκοτεινότατος, τύραννος κατέκλεισε θηρῶν ὠμότητι,
Παραδείσου τὴν οἴκησιν, ἐν νῷ περιφέρων, χαίρων τε τῷ
πνεύματι, Πάτερ ὑπέμεινας, οὗ νῦν, τὴν εὐπρέπειαν
βλέπειν, ὄντως κατηξίωσαι μάκαρ, τὰ τῶν πόνων
ἔπαθλα δρεπόμενος.

ὁ α' χορός

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Στένω, ἐκ βαθέων τῆς ψυχῆς, ὅταν ἐννοήσω μου Κόρη,
τὰ πλημμελήματα, τύπτω δὲ τὸ στήθος μου, κράζων τό,
Ἕμαρτον, καὶ προσπίπτω σοι Δέσποινα, ζητῶν
μεταγνῶναι, πάλιν δὲ ἠλίθιος ὢν, περιπείρομαι· Οἴμοι τῆ
κακῆ συνηθείᾳ. Ταύτης οὖν με λύτρωσαι τάχει, καὶ πρὸς
σωτηρίαν καθοδήγησον.

Εἴσοδος (Εἰσοδεύει μόνον εἷς ἱερεὺς μετὰ διακόνου).

Διάκονος: Σοφία Ὁρθοί !

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης (χύμα)

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανόθεν,
ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου

δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν,
καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς,
ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ
κόσμος σὲ δοξάζει.

Μέγα Προκείμενον

Ἦχος πλ. δ'

ὁ α' χορός

Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ Ὄνομά σου,
Κύριε.

ὁ β' χορός

Στίχ. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα.

Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ Ὄνομά σου,
Κύριε.

ὁ α' χορός

Στίχ. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.

Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ Ὄνομά σου,
Κύριε.

**Εἶπωμεν πάντες... κλπ. Ὅτι ἐλεήμων καὶ
φιλόανθρωπος...**

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἢ ὁ Ἀναγνώστης

Ἀμήν. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ
Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον
τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ
ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισον μὲ τὰ δικαιώματά
σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί
σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει
ἕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

**Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν... κλπ ... Εἴη τὸ κράτος
τῆς βασιλείας...**

Εἰς δὲ τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον.

ὁ α' χορός

Ἦχος α'

Θαυμαστή τοῦ Σωτῆρος, ἡ δὲ ἡμᾶς φιλόανθρωπος
γνώμη, τῶν μελλόντων γὰρ τὴν γνώσιν, ὡς παρόντων
κεκτημένος, τοῦ Λαζάρου καὶ τοῦ Πλουσίου, τὸν βίον
ἐστηλίτευσε, τῶν ἐκατέρων οὖν τὸ τέλος ἐνοπτριζόμενοι,
τοῦ μὲν φύγωμεν, τὸ ἀπηνὲς καὶ μισάνθρωπον, τοῦ δὲ
ζηλώσωμεν, τὸ καρτερὲς καὶ μακρόθυμον, πρὸς τὸ σὺν
αὐτῷ τοῦ Ἀβραὰμ κόλποις, ἐνθαλπόμενοι βοᾶν
Δικαιοκρίτα Κύριε, δόξα σοι.

ὁ β' χορός

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν
κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων
εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς
χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Θαυμαστή τοῦ Σωτῆρος,...

ὁ α' χορός

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ
ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ
ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθνηοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς
ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικὸν

Τῆ πρεσβείᾳ Κύριε πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς
Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς,
ὡς μόνος οἰκτίρμων.

ὁ β' χορός

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Αὐτόμελον
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων, τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς
ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, ἄχραντε Παρθένε,
σῶσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, ὅτι ἐν σοὶ τὰς
ἐλπίδας μετὰ Θεόν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Νῦν ἀπολύεις. Καὶ μετὰ τὸ **Τρισάγιον**, ψάλλομεν
τὰ **Τροπάρια** ταῦτα, ποιοῦντες καὶ ἀνὰ μίαν μετάνοιαν
εἰς ἕκαστον αὐτῶν.

Ἦχος πλ. α'

ὁ α' χορός

Θεοτόκε Παρθένε, Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη, σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ὁ β' χορός

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πάντων ἡμῶν μνήσθητι, ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

ὁ α' χορός

Δόξα Πατρὶ...

Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι, καὶ Ἅγιοι πάντες, ἵνα ῥυσθῶμεν κινδύνων καὶ θλίψεων, ὑμᾶς γὰρ θερμούς προστάτας, πρὸς τὸν Σωτῆρα κεκτήμεθα.

ὁ β' χορός

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, καταφεύγομεν, Θεοτόκε, τὰς ἡμῶν ἱκεσίας, μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει, ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη Ἄγνη, μόνη εὐλογημένη.

ὁ Ἀναγνώστης (πραεῖα τῆ φωνῆ) :

Κύριε ἐλέησον, μ'(40).

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἀρχιερεύς: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν Πίστιν στήριξον, τὰ ἔθνη πράϋνον, τὸν κόσμον εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον' καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, λέγοντες
μυστικῶς ἐν ἐκάστη μετανοίᾳ ἀνὰ ἓνα Στίχον τῆς
ἐπομένης Εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ.

**Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας,
περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας, μὴ μοι δῶς.
Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς,
καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.**

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁράν τὰ ἐμὰ
πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

Καὶ λέγει ὁ Προεστῶς, τό,

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

καὶ Ἀπόλυσις

ὁ β' χορός

ψάλλει εἰς ἀργὸν εἰρημολογικὸν μέλος

Ἦχος β'

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου

**Πάντων προστατεύεις, Ἀγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν
πίστει τῇ κραταιᾷ σου χειρί, ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν
ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, αἰεὶ
μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὅθεν σοι προσπίπτομεν
Ῥῦσαι πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.**

Ὁ Προεστῶς: Δι'εὐχῶν...